روزنه

عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس خبر داد

بررسی پرونده تحصیلی حسین فریدون در مجلس

● **شرق:** عضو کمیسیون آموزش از بررسی و قرائت گزارش پرونده تحصیلی حسین فریدون در این کمیسیون خبر داد و با اشاره به روند بررسی پرونده تحصیلی حسین فریدون در این کمیسیون، اظهار کرد: بررسی و قرائت پرونده تحصیلی حسین فریدون در دستور کار هفته گذشته کمیسیون آموزش و تحقیقات قرار داشت، اما به دلیل به حد نصاب‌نرسیدن جلسه کمیسیون، بررسی آن به جلسات آینده کمیسیون موکول شد.پیش از این علی ربیعی، سخنگوی دولت دوازدهم، مهرماه در جمع خبرنگاران در پاسخ به پرسشی درباره مدرک تحصیلی حسین فریدون گفت: ادعای چند نماینده در این‌باره را دنبال کردم، دو نفرشان صحه گذاشتند بر سلامت روند طی‌شده؛ من خودم به‌دقت با آقای دکتر غلامی و مدیران دانشگاه صحبت کردم. ایشان به عنوان دانشجوی دکترا در یکی از دانشگاه‌های گیلان در دولت قبل پذیرفته می‌شوند. به دانشگاه شهید بهشتی انتقال پیدا می‌کنند؛ رئیس قبلی این دانشگاه که الان رئیس دانشگاه آزاد است، بسیار سخت‌گیر است و جبهه‌گیری سیاسی ندارد. وی با بیان این مطلب که حسین فریدون قبل از انقلاب دستگیر می‌شود، زندان می‌رود، بعد از انقلاب اسیر می‌شود ۳۰ درصد هم جانبازی دارد، گفت: انتقالش از دانشگاه گیلان به دانشگاه شهید بهشتی کاملا قانونی است. دکتر روحانی بارها گفته‌اند هیچ خط قرمزی برای رسیدگی به این امور ندارند. هیچ کمکی از سوی دولت صورت نگرفته است. برادر دکتر روحانی بودن هیچ امتیازی نداشته است، اجازه دهید درباره برعکسش اظهار نظر نکنم ایشان مثل همه شهروندان باید رسیدگی‌های قانونی را طی کنند.با توجه به اهمیت گزارش نمایندگان مجلس از پرونده فریدون، سیدمحمدجواد ابطحی، عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی، گفته است: با توجه به اینکه جلسات صحن علنی مجلس در هفته آینده در دو شفیت صبح و بعد از ظهر برگزار می‌شود و کمیسیون‌های تخصصی مجلس تشکیل جلسه نمی‌دهند بنابراین در اولین جلسه پس از سرکشی نمایندگان به حوزه انتخابیه گزارش پرونده تحصیلی حسین فریدون در کمیسیون آموزش بررسی می‌شود. عضو کمیسیون آموزش مجلس تصریح کرد: پس از قرائت گزارش پرونده تحصیلی حسین فریدون، این گزارش برای بررسی در جلسه علنی تقدیم هیئت‌رئیسه مجلس می‌شود.

قادری، کاشی، مدنی و پدرام بررسی کردند

نسبت صلح و گفتمان انقلابی

شرق: گروه علمی- تخصصی «صلح انجمن جامعه‌شناسی ایران» با هدف پاسخ به این پرسش که تا چه میزان می‌توان با تکیه بر عنصر انقلاب از تنازعات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی موجود در جامعه کاست یا آنکه انقلاب خود می‌تواند بر این تنازعات بیفزاید، در خانه گفتمان شهر (وارطان) نشستی با عنوان «صلح و گفتمان انقلابی» برگزار کرد. در این نشست، دکتر حاتم قادری، استاد علوم سیاسی دانشگاه تربیت‌مدرس، دکتر محمدجواد غلامرضاکاشی، عضو هیئت‌علمی علوم سیاسی دانشگاه علامه‌طباطبایی، دکتر سعید مدنی، جامعه‌شناس و پژوهشگر ارشد اجتماعی و دکتر مسعود پدرام، پژوهشگر، به سخنرانی و ارائه دیدگاه‌های خود پرداختند.

قادری: گفتمان انقلابی، زاینده خطوط قرمز است

به گزارش «شرق»، حاتم قادری در این نشست گفت: «گاهی شنیده می‌شود بین صلح و گفتمان انقلابی رابطه مثبتی وجود دارد. این تصور برخاسته از دو مفروض ناسنجیده است؛ نخستین مفروض نادرست این دیدگاه، این تصور است که به دلیل ذات صلح‌طلب‌بودن انسان‌ها، اگر آنها به حال خود رها شوند، می‌توانند مسائل خود را به‌دور از منازعه آن‌گونه که پسندیده است، رفع کنند. زمانی هم در حوزه اندیشه سیاسی گفته می‌شد اگر انسان‌ها دور از حکومت‌ها زندگی کنند، می‌توانند در تعامل صلح‌آمیز با یکدیگر به سر ببرند. به گمان من این نظریه اساس مهمی ندارد؛ زیرا مناسبات میان انسان‌ها خالی از نزاع نیست؛ یعنی نمی‌شود تصور کنیم انسان‌ها با بی‌سامانی امور خود را اداره کنند. برخی فکر می‌کنند آنارشیست‌ها یا رمانتیک‌ها از این موضوع دفاع می‌کنند که نبود حکومت و واگذاری تمام امور به انسان‌ها، یعنی رسیدن به آرامش و دوستی؛ درصورتی‌که این‌طور نیست. گروه‌های اجتماعی قومی، سنی و اقتصادی با تمنیات متفاوت نسبت به قدرت و سلطه انسان‌ها، همیشه دچار حادثه هستند. گفتمان انقلابی این تصور را ایجاد می‌کند که انسان‌ها از مدار خارج شده‌اند و انقلاب می‌تواند آنها را در مدار اصلی‌شان بیاورد تا به صلحی پایدار برسند. منظور من از اینکه انسان‌ها در غیاب حکومت‌ها دچار بی‌سامانی می‌شوند، این نیست که ذات انسان شرور است؛ بلکه سخن این است که خواسته‌ها، تمایلات و مناسبات میان آنها ایجاد نزاع می‌کند. مفروض نادرست دیگر به زیست اجتماعی بازمی‌گردد. گفتمان انقلابی عمدتا معطوف به ضدیت با رژیم مستقر است. نظام‌های سیاسی برای این می‌آیند که بتوانند منازعات میان انسان‌ها را مدیریت کنند. برخی باور دارند حتی حکومت‌ها نیز می‌توانند انسان را به رشد و شکوفایی برسانند که البته این مدیریت در اشکال مختلف بروز می‌کند و نگاهش به شیوه محدودکننده و نظام‌هایی مطلوب است که این محدودیت‌ها یا خطوط قرمز کمتر باشد. انقلاب‌ها خود جزء زایندگان خطوط قرمز هستند».

کاشی: زندگی سیاسی باید چندمنطقی باشد

غلامرضاکاشی در ادامه این نشست اظهار کرد: «سیاست ترکیبی از تعارض‌های آزادی، قانون، عدالت، جزء و کل است. زندگی شخصی ما هم ترکیبی از عوامل متعدد متعارض است. اصل زندگی میدانی چندعاملی متشکل از عوامل ناسازگار است. زندگی با این ترکیب‌های پیچیده و پر از درد، رنج و زخم ایجاد می‌شود و بسیاری از آنچه را که انسان ساخته و ترویج داده، اعم از عشق، مهر، دین، ایمان و...، همه در راستای کاهش بار رنجی است که می‌کشیم.

زندگی با وجود تمام سویه‌های ناسازگار، قابل تحمل نیست و ما همیشه در کوشش هستیم که تا حدی از بار تعارض‌ها بکاهیم. اگر اهتمام ما برای کم‌کردن بار این تعارض‌ها به جایی برسد که زندگی تک‌منطقی و عاری از هرگونه تعارضی شود، بی‌تردید با شکست مواجه می‌شویم و تنها راه رهایی از تمام تعارض‌ها مرگ است؛ بنابراین باید در کاهش این تعارض‌ها قناعت شود و نباید تصور شود که می‌توان زندگی را تک‌منطقی کرد. در حیات سیاسی هم همین موضوع صادق است و سیاست میدانی چندمنطقی است. فلسفه‌های سیاسی و رژیم‌های سیاسی هرکدام بر اصولی از این تعارض‌ها استوارند و می‌خواهند زندگی را تک‌منطقی کنند. ما در این بین دچار دو مهلکه شده‌ایم؛ یکی از آنها گفتمانی است که می‌خواهد شر را به‌کلی از زندگی سیاسی خارج کند که این خواسته نفس زندگی سیاسی را می‌بُرد. گفتمان انقلابی با آرمان انهدام شر قد علم کرده است.

گفتمان‌های انقلابی با این ایده ظهور می‌کنند تا هر بلیه‌ای را از حیات سیاسی بزدایند، اما مشکلشان برای تحقق این مهم آن بود که باید با زمین و زمان می‌جنگیدند تا به مقصود خود نائل شوند. مهلکه دوم لیبرالیسم است. لیبرالیسم از آن‌سوی بام افتاد. این تفکر علی‌الاصول نافی ستیز و منازعه است و بر فرد تکیه می‌کند و هرگونه شرارت را در حیات سیاسی نادرست می‌داند و به قول بدیو به بلاهت شر می‌رسد و انگار که در دنیا هیچ چیز جز فرد و حیات خصوصی‌اش وجود ندارد. این ایده با تمرکز بر فرد به نحوی دیگر به انهدام زندگی سیاسی کمک کرد. در این دیدگاه انگار که هیچ‌چیز جز فرد و زندگی خصوصی‌اش در دنیا وجود ندارد و با تمرکز بر فرد به نحو دیگری به زوال حیات سیاسی کمک کرد؛ در صورتی که زندگی سیاسی باید چندمنطقی و نه یک‌منطقی باشد».

مدنی: صلح وضعی زیر سایه قدرت شکل می‌گیرد

سعید مدنی هم در ادامه این جلسه در تشریح انواع صلح گفت: «صلح در ابتدا با صلح منفی شناخته می‌شد؛ یعنی نبود جنگ اما به تدریج دریافته شد که باید در تربیت انسان‌ها توجه شود که صلح‌خواه بشوند. نگرش صلح به این معنی است که در جوامع مفاهیمی مانند صبر، بردباری، تعامل، همبستگی، انتقادپذیری و... ترویج شود. در یک تقسیم‌بندی دیگر صلح به دو گونه وضعی و طبیعی تقسیم می‌شود. صلح وضعی ناظر به شرایطی است که دولت‌ها صلح را تأمین کنند.

به بیان دیگر صلح زیر سایه قدرت شکل می‌گیرد، اما صلح طبیعی بر اساس نوعی تعادل در جامعه است که در نتیجه آن ظلم، نابرابری و بی‌عدالتی وجود نداشته باشد. صلح مثبت بیشتر مبتنی‌بر صلح طبیعی است. با این دید اگر جامعه‌ای ناعادلانه باشد، از مفهوم صلح دور می‌شود. در شاخص‌های جهانی ارزیابی صلح بیشتر ناظر به صلح طبیعی است». او در تشریح وضعیت صلح در روزگار کنونی گفت: «وضعیت فعلی ما صلح منفی یا وضعی است؛ دولت‌مدار است و از طریق نوعی اقتدار حاکمیتی اعمال می‌شود و بحران‌های متعدد از این طریق کنترل می‌شوند و در تمام موارد، اعم از اقتصادی، سیاسی و اجتماعی هم این کنترل‌کنندگی وجود دارد».

پدرام: صلح سلبی دامنه‌اش ترس دائمی است

مسعود پدرام هم خوانش خود از صلح را این‌گونه ارائه کرد: «صلح سلبی دامنه‌اش اطاعت است تا همزیستی در وضعیت قراردادی ایجاد شود و آن هم از ترس از خشونت دیگری است. این امر باعث اطاعت محض می‌شود تا افراد یک همزیستی داشته باشند. این بحث به صورتی علمی بیان شده است؛ یعنی بحث صلح اجباری یا جنگ نظامی و خشونت مستقیم معنا پیدا می‌کند و نبود این به معنای صلح سلبی است و در مقابل اینها صلح ایجابی قرار دارد که یک خشونت ساختاری در دل خود دارد؛ یعنی خشونت فیزیکی اعمال نمی‌شود، اما وضعیتی ایجاد می‌شود که به لحاظ اجتماعی، سیاسی و فرهنگی افراد تهدید می‌شوند. این یک موضوع اجتماعی است که ممکن است مبنای نژادی یا مربوط به یک ساختار سیاسی باشد که در غرب هم دیده شده است. در حقیقت خشونت عریانی در میان نیست، اما یک ترس دائمی وجود دارد. بحث دیگر این است که برخی صلح را یک امر مطلق می‌دانند که جهان‌شمول است و برخی دیگر آن را انتزاعی و به صورت حداقلی و خاص می‌دانند»... .

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● ظاهرا وزارت بهداشت مدیر ندارد، وگرنه از میان گزارش‌های خوش‌آب‌ورنگی که به ایشان از دل انبوهی از سامانه‌هایی که کلی برای آنها هزینه شده است، داده می‌شد، باید این سؤال برایشان پیش می‌آمد که چطور کارمندان محیطی مراکز بهداشت، انبوهی از طرح‌های مختلفی را که هر روز به آنها افزوده می‌شود، انجام می‌دهند؟ آن‌هم در حالی که هر سال تعدادی از آنها بازنشسته می‌شوند و تعداد کمی به کار گرفته می‌شوند.

یک مخاطب

● **درخواست از تاکسی‌رانی:** جابه‌جایی تاکسی‌ها و ون‌های مسافربری از مقابل ایستگاه جوانمردقصاب باعث شده از ساعت ۱۹ به بعد شمار تاکسی‌ها و ون‌ها کمتر شود و این مسئله باعث می‌شود مسافران قرچک با مشکل موجه شوند. از سازمان تاکسی‌رانی تقاضای رسیدگی داریم.

حمید قندالی

● **اتوبوس برون‌شهری در دسترس نیست!** سه‌شنبه شانزدهم مهر، برای تهیه بلیت از گرگان به تهران به پایانه اتوبوسرانی این شهر رفتم. برخی از تعاونی‌های مسافربری تعطیل بودند و آنهایی هم که حضور داشتند، می‌گفتند به دلیل اینکه همه اتوبوس‌ها به مرز مهران رفته‌اند، اتوبوسی برای هیچ‌جا نداریم. فقط یکی از تعاونی‌ها اتوبوس برای شهر یزد داشت و از هر مسافر صد هزار تومان کرایه می‌گرفتند تا مسافران تهرانی را به مقصد برسانند. این موضوع را منعکس کنید تا مسئولان بیشتر در جریان مسائل و مشکلات مسافران برون‌شهری قرار گیرند.

عرفان عرفانی

● **نان گران و بدون کیفیت:** قیمت نان گران شد، اما کیفیت آن هیچ تغییری نکرد. چرا سال‌هاست نان هیچ متولی‌ای ندارد تا با نظارت مستمر از تخلف نانوایی‌ها جلوگیری و در صورت تکرار تخلف با آنان بر اساس مقررات برخورد کنند؟ مردم نان را گران می‌خرند و انتظار دارند نان باکیفیت خریداری کنند. مسئولان گرامی کمی هم به این‌گونه مسائل توجه و رسیدگی کنند. آیا مسئولان از نانوایی‌های خاص خریداری می‌کنند که به بقیه جاها و انتقادهای مردم توجهی ندارند؟!

شبیر احمدی